

него, т. е. на $3\frac{1}{3}$ мил. лв., — тя се намѣри съ единъ капиталъ = на 3.499, хил. лева.

За да можеше банката да почне операциитѣ си споредъ новия законъ, българското правителство трѣбваше да внесе, съгласно чл. 24 огъ закона, поне $\frac{3}{5}$ отъ основниятъ ѝ капиталъ, сир. 6 мил. лв.

И наистина, въ началото на м. септемврий 1885 г. е билъ стѣгненъ единъ капиталъ отъ 6.050, хил. лв., съставенъ отъ слѣднитѣ източници:

1) Отъ основния капиталъ на старата банка	2.935, хил. лв.
2) " запасния " " " "	563, " "
3) " новъ капиталъ въ брой " "	2.551, " "
Всичко	6.050, " "

Освѣтъ тази жертва (отъ 2.551, хил. лв. въ брой), българската държава е поела върху себе: а) разносикѣ по обмѣняване на частъ отъ банковия капиталъ (една частъ отъ тѣзи разноси сж паднали въ тежестъ на банката) отъ сребро въ злато (ажио), тѣй като съгласно чл. 13 отъ устава на банката, послѣдната трѣбваше да върши всичкитѣ си операции слѣдъ 1 септемврий 1885 г. изключително въ злато, като приема среброто за прѣводи само въ вжтрѣшността; и б) частъ отъ заемитѣ на земледѣлскитѣ каси (въ Южна България), заемъ на Пловдивскитѣ Градски Съвѣтъ и заемъ, направенъ прѣзъ 1881 г., по рѣшение на Министерския Съвѣтъ, конто, като сж били сключени за по-дълъгъ срокъ отъ година, не можаха да се подведатъ по новия уставъ на банката, споредъ който не се разрѣшаваха заеми съ срокъ по-дълъгъ отъ 1 година, на обща сума 2.502, хил. лева.⁶⁾

По-нататѣшното увеличение на така съставениятъ въ началото на мѣсець септемврий 1885 г. основенъ капиталъ на Б. Н. Банка е ставало чрѣзъ присъединение къмъ негс на онази частъ отъ чиститѣ печалби на банката, ($63\frac{2}{3}\%$), която по закона слѣдваше да получи държавното съкровище, или пъкъ чрѣзъ прѣхвърляване на вземания отъ държавата, каквито що бѣха заемитѣ на земл. каси въ Ю. България, върху Б. Н. Банка. По този начинъ основниятъ капиталъ на послѣдната е билъ увеличенъ въ първитѣ 3 години до размѣръ на 9.120.3 хил. лв. (Недовнесената частъ отъ основния капиталъ, на сума 879.7 хил. лв. е била внесена едва прѣзъ м. мартъ 1906 изъ сумитѣ на ликвидираниятъ тогава втори запасенъ капиталъ на банката).

Независимо отъ основния капиталъ на банката, задържало се е съгласно чл. 3 отъ закона, по $\frac{1}{3}$ часть ($33\frac{1}{3}\%$) отъ чиститѣ годишни печалби

⁵⁾ Новиятъ капиталъ на банката, на сума 2.551, хил. лв. (включително печалбата на банката отъ 1 януарий до 31 декемврий 1885 г., която е била зачислена въ приходъ на държавното съкровище), е билъ прѣдоставенъ на банката:

1) По трансфертъ отъ смѣтката на „държавното съкровище“ къмъ смѣтката „капиталъ на банката“ 1.701, хил. лв.

2) Внесени въ брой на варненския банковъ клонъ отъ тамошното ковчезничество 850, " "

Всичко 2.551, " "

⁶⁾ Заемитѣ на земл. каси въ Южна България, сключени веднажъ прѣвъ 1880 год. за нуждитѣ на каситѣ въ сливенскитѣ и бургавки департаменти, съ срокъ за плащане отъ 5 години, и втори пъкъ прѣвъ м. май 1884 год., за нуждитѣ на каситѣ въ цѣлата область (Источна Румелия), съ срокъ отъ 6 години, сж достигали на 31 августъ 1885 г., безъ лихвитѣ за 1885 г., на сума 1.547, хил. лв.; заемъ на Пловдивското Общ. Управление — на 209, хил. лв.; а онаи направенъ прѣвъ 1881 г. по рѣшение на Министерския Съвѣтъ, — на 745, хил. лв. Всички тѣзи заеми, отпущани отъ банката по изрична заповѣдъ на правителството, сж останали при реорганизацията на банката върху Министерството на Финанситѣ.